

2.10 Mitä on tehty vahinkojen estämiseksi

- Ei mitään
 On, tehty, mitä _____

2.11 Onko hakija pyytänyt saman kalenterivuoden aikana arviointia hirvieläinten aiheuttamasta toisesta vahingosta?

- Ei
 On, vahinkoaika ja -kunta _____

2.12 Onko riistavahinkolain alaisia hirvieläinvahinkokorvauksia maksettu samalta alueelta aikaisemmin?

- Ei
 On, viimeksi vuonna _____

3. ALLEKIRJOITUS

Olen tietoinen, että metsäkeskus tekee riistavahinkolain (105/2009) 24 §:n mukaisen maastotarkastuksen vahinkopaikalla ja arvioi vahingon, ja että metsäkeskus voi periä tästä aiheutuvat arviointikustannukset. Kyseiset arviointikustannukset korvataan vahingonkärsijälle, jos vahinko korvataan riistavahinkolain (105/2009) mukaan.

Haen vahingon maastotarkastuksen perusteella määräytyvää korvausta hirvieläimen aiheuttamasta vahingosta.

Paikka ja aika	Korvauksen hakijan allekirjoitus ja nimenselvennys (Jos hakijana on yhteisö, yhtymä tai kuolinpesä, kaikkien allekirjoitukset tai valtakirjat.)
----------------	---

Osajäljennös: Riistavahinkolaki 105/2009 muutok-
sineen, Hirvieläinten aiheuttamat metsävahingot

2 § 2 kohta Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

2) *hirvieläimellä* kuusipeuraa, saksanhirveä, japaninpeuraa, hirveä, valkohäntäpeuraa ja metsäpeuraa.

3 § 3 kohta Hirvieläinvahingot

Hirvieläimen aiheuttamana:

3) metsävahinkona korvataan metsälle ja metsänviljelyaineistol-
le aiheutunut vahinko.

8 § Korvauksen myöntämisen yleiset edellytykset

Riistaeläimen aiheuttama vahinko korvataan valtion talousar-
vion rajoissa sen mukaan kuin jäljempänä säädetään.

Korvauksen saamisen edellytyksenä on, että vahingonkärsijä
on käytettävissään olevin kohtuullisin keinoin pyrkinyt estämään
vahingon syntyminen tai sen laajenemisen.

Korvaus voidaan evätä tai sitä voidaan alentaa, jos vahingon-
kärsijä on myötävaikuttanut korvaushakemuksessa tarkoitettun
vahingon syntyymiseen tai sen laajenemiseen taikka ilman hy-
väksyttävää perustetta kieltänyt sellaisten toimenpiteiden suorit-
tamisen, joilla olisi voitu estää vahingon syntyminen tai sen
laajentuminen.

9 § Korvauksen määrä

Korvauksen enimmäismäärä ei saa ylittää vahingoittuneen
omaisuuden käypää arvoa.

Mikäli korvauksia ei voida suorittaa talousarvion puitteissa
täysimääräisesti, vähennetään jokaiselta korvaukseen oikeute-
lta korvauksen määrää samassa suhteessa. Vähennystä ei
kuitenkaan tehdä henkilövahingon perusteella maksettavista
korvauksista.

Riistaeläimen aiheuttama vahinko korvataan, jos korvauksen
hakijalle aiheutuneiden tässä laissa tarkoitettujen vahinkojen
yhteenlaskettu määrä kalenterivuotta kohti on enemmän kuin
170 euroa. Rajoitus ei kuitenkaan koske suurpetojen aiheutta-
mia henkilövahinkoja.

Jos vahinko korvataan, maksetaan korvaus myös korvauksen
hakijan maksamista vahingon selvittämisen kannalta tarpeelli-
sista ja kohtuullisista vahingon arviointikustannuksista.

Korvauksen määrää laskettaessa otetaan vähennyksenä
huomioon muun lainsäädännön tai vakuutuksen perusteella
vahinkotapahtumasta saatava korvaus.

17 § Metsävahinkojen korvaaminen

Hirvieläimen aiheuttamasta metsävahingosta voidaan korvata
ne taloudelliset menetykset, jotka aiheutuvat metsänviljelyai-
neiston arvon merkittävästä alenemisesta sekä taimikon tai sitä
varttuneemman puuston arvon merkittävästä alenemisestä sekä
vahinkoalueen välttämättömästä täydennysviljelystä tai uudel-
leen metsityksestä.

19 § Taimikon ja sitä varttuneemman puuston korvaaminen

Taimikon tai sitä varttuneemman puuston arvon katsotaan
alentuneen merkittävästi, jos vahinkoalueella on yksi tai useam-
pi vähintään 0,1 hehtaarin suuruinen yhtenäinen hirvieläimen
vahingoittamien puiden alue.

Taimikolle ja sitä varttuneemmalle puustolle aiheutuneen va-
hingon määrää laskettaessa otetaan huomioon hirvieläimen
yksittäisten puiden päärangalle, sivuoksille, neulas- tai lehtimas-
salle tai kuorelle aiheuttamien vaurioiden suuruus. Vahingoittu-
neeksi katsotaan kasvatettaviksi tarkoitettujen kokonaan tuhoutu-
neet puut ja ne puut, joiden kasvu tai laatu on vaurioiden joh-
dosta pysyvästi alentunut. Vahingon määrittämisessä otetaan
huomioon lisäksi vahinkoalueen maantieteellinen sijainti ja
pinta-ala, metsätyyppi tai kasvupaikka, puulaji, taimien tai pui-
den lukumäärä ja keskipituus ennen vahinkoa sekä vahingoittu-
neiden taimien tai puiden lukumäärä.

Korvausta ei makseta, jos kasvatuskelpoisten puulajien va-
hingoittumattomien taimien lukumäärä tasaisesti jakaantuneena
ylittää metsänhoitosuosituksen mukaiset metsänuudistamisen
tavoitteena olevat taimitiheydet.

Taimikolle ja sitä varttuneemmalle puustolle aiheutuneen va-
hingon korvauksen laskemisessa käytettävistä puulajikohtaisista
vaurioluokista säädetään valtioneuvoston asetuksella.

20 § Taimikolle ja sitä varttuneemmalle puustolle aiheutu- neen vahingon määrittäminen

Taimikolle ja sitä varttuneemmalle puustolle aiheutuneen va-
hingon suuruus määritetään metsäkeskuksittain taimikkojen ja
varttuneemman puuston laskennallisten käypien arvojen ja 19
§:n 2 momentissa tarkoitettujen tekijöiden perusteella.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään taimikon ja sitä vart-
tuneemman puuston laskennallisen käyvän arvon määrittämi-
seen sekä vahinkojen korvausten laskentaan käytettävät lasken-
takaavat.

Korvauksen määrää laskettaessa otetaan vähennyksenä
huomioon samalle vahinkoalalle korvauksen hakemista edeltä-
vän kolmen vuoden aikana taimikon tai sitä varttuneemman
puuston arvon merkittävästä alenemisesta maksetut korvaukset.
Vähennystä ei kuitenkaan tehdä, jos:

1) vahinkoalalle on edellisen vahingon jälkeen tehty täydennys-
viljely tai uudelleen viljely;

2) vahinkoalalle on edellisen vahingon jälkeen syntynyt luontai-
sesti täydennysviljelyä tai uudelleen viljelyä vastaava määrä
kehityskelpoisia taimia; tai

3) uudet vahingot kohdistuvat pääasiassa taimiin tai puihin, jotka
ovat edellisen vahingon jälkeen olleet vahingoittumattomia.

Muiden tuhonaiheuttajien kasvatuskeltottomaksi vahingoitta-
mia taimia ei oteta huomioon puuston kasvu- ja laatuoppiakor-
vausta laskettaessa.

21 § Täydennysviljelyn tai uudelleen metsityksen korvaa- minen

Vahinkoalan välttämättömästä täydennysviljelystä tai uudel-
leen metsityksestä aiheutuvan korvauksen laskemisessa ote-
taan huomioon kohtuulliset kustannukset, jotka aiheutuvat met-
sänviljelyaineiston hankkimisesta, viljelytoimenpiteen tai uudis-
tumisen edellyttämästä suunnittelusta, työnjohdosta ja työstä.
Kustannusten määrittämisessä noudatetaan kestävän metsäta-
louden rahoituksesta annettuja säännöksiä.

Taimisuojaia, heinäntorjunta-aineita sekä niiden hankinnasta
aiheutuneita kustannuksia ei korvata.

Jos vahinkoalueella tehdään täydennys- tai uudelleenviljely
hirvieläinten ja muiden tuhonaiheuttajien yhteensä aiheuttamien
vahinkojen vuoksi, voidaan korvausta täydennys- ja uudelleen-
viljelystä maksaa siltä osin kuin vahingot ovat hirvieläinten
aiheuttamia.

25 § 1 momentti Maastotarkastuksesta ilmoittaminen

Maastotarkastuksesta on hyvissä ajoin etukäteen ilmoitettava
vahinkoa kärsineelle sekä riistanhoitoyhdistyksen edustajalle.
Vahinkoa kärsineellä ja riistanhoitoyhdistyksen edustajalla on
oikeus olla läsnä maastotarkastuksessa sekä oikeus liittää
maastotarkastuksesta laadittuun arviokirjaan oma käsityksensä
vahingosta.

27 § 1 momentti Metsävahinkojen toteaminen ja arviointi

Metsävahingon toteaa ja arvioi vahinkopaikkakunnalla toimival-
tainen metsäkeskus. Metsäkeskus voi tarvittaessa käyttää
metsävahingon toteamisessa ja arvioinnissa apuna hyväksy-
mänsä esteetöntä asiantuntijaa. Arviointi on tehtävä viimeis-
tään kolmen vuoden kuluessa vahingon syntyisestä.

29 § Arviokirja

Vahingon arvioinnista on laadittava viljelys-, eläin-, irtaimisto-,
poro- ja metsävahinkojen osalta erillinen arviokirja. Maaseutuvi-
rasto vahvistaa arviokirjojen kaavan.

30 § 2 momentti Toimivaltainen viranomainen korvauskäsit- telystä

Metsävahinkoa koskevan korvausasian ratkaisee vahinkopaik-
kakunnalla toimivaltainen metsäkeskus.

46 § 3 momentti Maksut maastotarkastuksen suorittamisesta ja vahingon arvioinnista

Metsäkeskus voi periä vahingonkärsijältä maksun maastotar-
kastuksen suorittamisesta ja metsävahingon arvioinnista. Met-
säkeskuksen suoritteista perittävistä maksuista annetaan tar-
kempia säännöksiä maa- ja metsätalousministeriön asetuksella.

51 § 1 momentti (osittain) Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 2009.